staten — hun werkzaamheden coördineren en elkaar aanvullen. In dat verband zijn de deelname en de ervaring van de particuliere sector essentieel. Zij moeten actief bij de uitwerking, opstelling en uitvoering van de programma's worden betrokken, met name om administratieve rompslomp te vermijden.

Brussel, 29 november 2000.

De voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

G. FRERICHS

4.3. De begroting voor de bevordering van de afzet op de interne markt moet in overeenstemming zijn met de ambities. Als er onvoldoende middelen worden ingezet, zal dat niet enkel de doeltreffendheid van dit instrument in de weg staan, maar ook onnodige spanningen tussen sectoren en producten veroorzaken.

Advies van het Economisch en Sociaal Comité over het „Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de veterinairrechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren"

(2001/C 116/12)

De Raad heeft op 10 oktober 2000 besloten het Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig de artt. 37 en 152, lid vier, sub b), van het EG-Verdrag te raadplegen over het voornoemde voorstel.

De afdeling „Landbouw, plattelandsontwikkeling, milieu", die met de voorbereidende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 15 november 2000 goedgekeurd; rapporteur was de heer Nielsen.

Tijdens zijn 377e zitting van 29 en 30 november 2000 (vergadering van 29 november) heeft het Economisch en Sociaal Comité het volgende advies uitgebracht, dat met 110 stemmen vóór en 1 stem tegen, bij 1 onthouding is goedgekeurd.

1. **Inleiding**

1.1. Uit angst voor rabiës en andere besmettelijke dierziekten hebben sommige lidstaten de niet-commerciële invoer van honden en katten en dergelijke uit andere lidstaten en derde landen aan banden gelegd. De Commissie wil deze regelingen harmoniseren en daarbij een gemeenschappelijke bescherming aan de buitengrenzen van de EU instellen en tegelijkertijd de beperkingen binnen de EU verminderen. Van de desbetreffende ziekten komen sommige alleen bij dieren voor, terwijl andere (de zogenaamde zoönoses, waaronder met name rabiës) ook overgebracht kunnen worden op de mens. De Commissie heeft er daarom voor gekozen dit harmonisatievoorstel via de medebeslissingsprocedure voor te leggen.

1.2. De rabiëssituatie in de EU is fors verbeterd door de orale vaccinatie van vossen in gebieden waar deze ziekte voorkomt. Zweden en het Verenigd Koninkrijk hebben hun quarantainevoorschriften daarom vervangen door minder strenge regelingen. De in de EU geconstateerde gevallen van rabiës zijn hoofdzakelijk terug te voeren op de import van dieren uit stedelijke gebieden in derde landen waar hondsdolheid nog voorkomt. Op advies van diverse groepen deskundigen, waaronder het Wetenschappelijk Veterinair Comité, stelt de Commissie voor de controle op de invoer uit derde landen aan te scherpen.

1.3. Volgens het voorstel moeten honden en katten uit andere lidstaten of uit nader aangegeven derde landen en gebieden waarvan de status kan worden gelijkgesteld met die van de EU (Andorra, IJsland, Liechtenstein, Monaco, Noorwegen, San Marino, Zwitserland, Vaticaanstad, Eiland Man en de Kanaaleilanden), worden begeleid door hun eigenaar of door een andere natuurlijke persoon die tijdens het vervoer voor de dieren verantwoordelijk is. Het dier moet door middel van een tatoeage of chip geïdentificeerd kunnen worden, en aan de hand van een certificaat moet kunnen worden aangetoond dat het is ingeënt tegen rabiës met een aan de WHO-normen beantwoordend geïnactiveerd vaccin. Alle op de eerste vaccinatie volgende rabiësinentingen moeten telkens binnen een jaar worden toegediend.

1.4. Zweden, Ierland en het Verenigd Koninkrijk kunnen daarnaast nog eisen stellen inzake titratie van neutraliserende antilichamen, aan de hand van een monster dat ten minste zes maanden voor het vervoer en 30 dagen na de vaccinatie voor het vervoer is genomen. Er kan echter vrijstelling van alle rabiëseisen worden verleend indien het dier wordt ingevoerd uit een andere lidstaat of uit een derde land of gebied met dezelfde status.

1.5. Bij import uit andere dan bovengenoemde derde landen gelden dezelfde regels inzake rabiësvaccinatie en titratie van antilichamen als bij invoer in Zweden, Ierland en het Verenigd Koninkrijk; voor sommige lidstaten betekent dit een aanscherping van de regels. Daarnaast kunnen Zweden, Ierland en het Verenigd Koninkrijk quarantaineregels vaststellen, waarvan de Commissie dan in kennis wordt gesteld.

1.6. Het vervoer van bepaalde andere dieren dan honden en katten tussen lidstaten of uit de nader aangegeven derde landen en gebieden wordt niet aan veterinairrechtelijke voorschriften onderworpen. Het gaat hierbij om alle soorten spinachtigen en insecten, vissen, amfibieën, reptielen, vogels en om fretten, konijnen, cavia's en hamsters. Deze dieren zijn opgenomen in een bijlage bij de voorgestelde verordening.

1.7. In speciale gevallen kan een lidstaat de Commissie verzoeken om aanvullende waarborgen met betrekking tot een andere ziekte dan rabiës. Verder wil de Commissie de drie bijlagen (diersoorten, landen/gebieden en veterinaire voorwaarden) in samenwerking met het Permanent Veterinair Comité kunnen veranderen en aanvullen. Bij opname van een derde land in de bijlage moet rekening worden gehouden met de structuur en de organisatie van zijn veterinaire diensten, de rabiëssituatie, de wetgeving inzake de invoer van carnivoren en de voorschriften betreffende het op de markt brengen van vaccins tegen rabiës.

2. **Algemene opmerkingen**

2.1. Besmettelijke dierziekten moeten binnen de EU en in de kandidaat-lidstaten zoveel mogelijk worden voorkomen en bestreden en de verspreiding ervan via ingevoerde dieren uit de andere derde landen moet worden tegengegaan. Met de uitbreiding zal het besmettingsgevaar toenemen: de EU zal dan immers aan nieuwe buurlanden grenzen en dieren zullen over grotere afstanden worden vervoerd. Zoals in het onderhavige voorstel het geval is, dienen maatregelen zoveel mogelijk op een wetenschappelijke basis te berusten.

2.2. Gelukkig hebben de lidstaten de rabiëssituatie inmiddels onder controle. Wel bestaat aanzienlijk gevaar voor verspreiding van rabiës bij invoer van dieren uit regio's waar de ziekte endemisch is. Daarom moeten de nationale regels worden geharmoniseerd en een gemeenschappelijke invoerregeling worden vastgesteld. Het onderhavige voorstel houdt echter geen volledige harmonisatie maar een regionalisering in; er is vaak een gegronde reden om op veterinair gebied aldus te werk te gaan. De landen waar rabiës van oudsher niet voorkomt, genieten hierdoor speciale bescherming. Vooralsnog is dit gerechtvaardigd.

2.3. De Commissie gaat er van uit dat rabiës kan worden voorkomen doordat de lidstaten een adequate controle op de invoer uit de andere derde landen kunnen uitoefenen. Het Comité vindt dat de Commissie en de lidstaten zich de grootst mogelijke moeite moeten getroosten om een optimale grenscontrole te realiseren.

2.4. De Commissie stelt terecht voor om de regels ook te laten gelden voor de invoer uit derde landen en gebieden die in geografisch en veterinair opzicht gelijkgesteld kunnen worden aan de EU. Dit betekent echter wel dat deze landen en gebieden precies dezelfde controle op de invoer van dieren uit de andere derde landen moeten hanteren als de EU.

3. **Specifieke opmerkingen**

3.1. Het vervoer van hobby- en gezelschapsdieren levert ook problemen op met andere ziekten dan rabiës en het valt te overwegen maatregelen te treffen om te voorkomen dat deze ziekten op huisdieren worden overgebracht en daardoor dure bestrijdingsmaatregelen moeten worden genomen. Alle vogelsoorten, zoals hobbykippen, duiven en papegaaien, kunnen drager zijn van kwaadaardige besmettelijke ziekten (Newcastle disease, ornithose en zoönoses, bijv. salmonella DT 104). Campylobacter, die de pluimveestapel kan infecteren, wordt o.a. overgebracht via gezelschapsdieren die in contact zijn geweest met onzuiver water (honden, slangen, schildpadden e.d.).

3.2. Hoewel zo diverse argumenten kunnen worden aangevoerd om maatregelen tegen de verspreiding van deze en andere ziekten door het vervoer van hobby- en gezelschapsdieren te treffen, meent het Comité dat dit in administratief opzicht onoverzichtelijk zou zijn en dat het effect ervan niet in redelijke verhouding tot het gevaar van besmetting via wilde diersoorten zou staan.

3.3. Het afmaken van dieren die niet aan de eisen voldoen, dient te gebeuren met inachtneming van aan het EG-Verdrag gehechte protocol betreffende het welzijn van dieren.

3.4. Bovendien moeten de slechte omstandigheden waaronder de commerciële invoer van exotische dieren in de EU plaatsvindt, worden verbeterd.

3.5. De Commissie dient na vijf jaar verslag uit te brengen over de naleving van de regels en zo nodig veranderingen voor te stellen.

4. **Conclusie**

4.1. Onder voorbehoud van bovenstaande opmerkingen steunt het Comité het Commissievoorstel.

Brussel, 29 november 2000.

De voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

G. FRERICHS

Advies van het Economisch en Sociaal Comité over het „Voorstel voor een verordening van de Raad tot verlenging, met maximaal een jaar, van de financiering van bepaalde in het kader van Titel II bis van Verordening (EEG) nr. 1035/72 goedgekeurde programma's voor de verbetering van de kwaliteit en van de afzet"

(2001/C 116/13)

De Raad heeft op 20 oktober 2000 besloten, overeenkomstig de bepalingen van art. 37 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het voornoemde voorstel.

De afdeling „Landbouw, plattelandsontwikkeling en milieu", die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 15 november 2000 goedgekeurd. Rapporteur was de heer de las Heras Cabañas.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 377e zitting van 29 en 30 november 2000 (vergadering van 29 november) het volgende advies uitgebracht, dat met 107 stemmen voor en 1 stem tegen, bij 2 onthoudingen, is goedgekeurd.

1. **Inleiding**

1.1. Tijdens zijn vergadering van 17 juli 2000 in Brussel besloot de Raad onder meer de Commissie te verzoeken een voorstel te formuleren dat het mogelijk zou maken de steun aan telers van dopvruchten (amandelen, hazelnoten, walnoten en pistachenoten) en sint-jansbrood, die normaliter in 2000 zou aflopen, nog een jaar voort te zetten. Met onderhavig voorstel voor een verordening geeft de Commissie gevolg aan dit verzoek. De betalingen zouden worden gefinancierd uit de begroting 2001. Daarnaast is de Commissie verzocht om in het verslag over de regeling voor groenten en fruit, dat zij vóór eind 2000 zou moeten indienen, ook nader in te gaan op de sector dopvruchten en sint-jansbrood.

2. **Achtergrond**

2.1. De programma's voor verbetering, die conform de bepalingen van titel II bis van Verordening (EEG) nr. 1035/72 in 1989 voor een periode van tien jaar van start gingen, zijn in bepaalde lidstaten bijzonder belangrijk gebleken voor de organisatie van de productie, de concentratie van het aanbod en de verbetering van de productie- en afzetstructuur. Deze programma's hebben ertoe bijgedragen dat de EU-telers minder snel zijn afgestapt van de teelt van dopvruchten en sint-jansbrood, en dat hun inkomen op peil bleef.

2.2. De specifieke problemen van de sector dopvruchten en sint-jansbrood worden echter over het hoofd gezien in Verordening (EG) nr. 2200/96 betreffende een herziening van de gemeenschappelijke marktorganisatie voor de sector groenten en fruit, waarin bovenvermelde maatregelen worden afgeschaft. De in deze verordening vastgelegde nieuwe maatregelen zijn niet afgestemd op het bijzondere karakter van deze teelten, en zijn dan ook onvoldoende en inefficiënt gebleken.